

драматично сопрано), род. въ Перлебергъ, ученичка на Матилда Малингеръ въ Берлинъ — сега членка на Виенската държавна опера и гастролёрка на голѣми нѣмски и чужди сцени.

Леманъ, Николасъ Жакъ — Lemmens, Nicolas Jaques — виртуозъ-органистъ и компонистъ, род. 3 ян. 1823 въ Цорлъ Парвисъ (Белгия), умр. 30 ян. 1881 въ замъка Линтерпортъ при Мешелнъ, ученикъ на Фетисъ въ Брюкселската консерватория и на Хесе въ Бреслау, професоръ по органъ въ Брюкселската консерватория, а отъ 1879 основава въ Мешелнъ една школа за органисти. Творби: симфонии, сонати, импровизации и др. кжсове за органъ, както и една школа за този инструментъ.

Лемба, Артуръ — Lemba, Arthur — естонски пианистъ и компонистъ, род. 12 септ. 1885 въ Ревелъ, ученикъ на Петербургската консерватория, после професоръ въ нея, отъ 1922 — въ Ревелската консерватория. Творби: 2 симфонии; 1 концертна увертюра; по единъ концертъ за пиано и цигулка съ оркестъръ, операта „Дъщерята на Лемейтъ“; „Морската царица“ — кантата за соли, хоръ и оркестъръ; и др.

Лендлеръ, нѣм. Ländler — популяренъ танцъ въ Австрия и Южна Германия (Тиролъ) — въ спокоенъ тривремененъ $\frac{3}{8}$ или $\frac{3}{4}$ тактъ, като бавенъ валсъ, състоящъ се обикновено отъ две репризи отъ по 8 такта, всѣка една отъ които се повтаря по нѣколко пжти. Моцартъ, Бетховенъ и главно Шубертъ, а следъ тѣхъ Хелеръ и Йенсенъ, сж писали Л-ри. Французскитъ „Tyroliennes“ сж подражание на нѣмскитъ Л-ри.

Лендвай, Ервинъ — Lendvai, Erwin — компонистъ, род. 4 юни 1882 въ Буда-пеща, ученикъ на Кеслеръ и, за кратко време — на Пучини въ Милано, учителъ и хоровъ диригентъ въ Берлинъ — (Клиндвортъ Шарвенковата консерватория), Хамбургъ, Алтона, Кобленцъ, Мюнхенъ. Композиции: 1 симфония; 1 скерцо и „Маски“ за оркестъръ; 3 струнни триа; 1 струненъ квартетъ; единъ духовъ квинтетъ и, главно, неговитъ мъжки хорове — съставлящи цен-

търа на неговото творчество; клавирни кжсове; пѣсни; една опера — „Елга“, „Псаломъ на освобождението“ и др.

Лено, ит. *lento* = бледо, немощно.

Лентаменте, ит. *lento* — бавно, полска; френското *lentement* (лантманъ), имаще сжщото значение, е служило за предписание на бавната частъ на французската увертюра отъ XVII—XVIII ст.

Ленто, ит. *lento* (темпово означение) = полска, провлѣчено. *L. assai* или *L. di molto* = твърде полска, провлѣчено. *Non L.* = не провлѣчено.

Ленцъ, Вилхелмъ фонъ — Lenz, Wilhelm von — музикаленъ писателъ, биографъ на Бетховена, род. 1808, умр. 12 февр. 1883 въ Петербургъ, писалъ: „Бетховенъ и неговитъ три стила“ — 5 тома, „Критически каталогъ на всичкитъ Бетховенови творения, съ анализи“, „Клавирнитъ виртуози на нашето време“ и др.

Леньо, ит. *legno* = дърво; *col legno* — означение, когато при известни мѣста на цигулкитъ, и изобщо при струнитъ инструменти, трѣбва да се свири не съ космитъ, а съ едно леко удране съ задната дървена частъ на лжка, съ целъ — да се постигне нѣкакъвъ ефектъ.

Лео, Леонардо — Leo, Leonardo (Lionardo, Oronzo Salvatore de L.) — единъ отъ най-голѣмитъ майстори на Неаполитанската школа, род. 5 авг. 1694 въ Сани Пито дели Шиави, умр. 31 окт. 1744 въ Неаполъ, ученикъ на консерваторията della piete de' Turchini въ Неаполъ (Фаго и Провенцале), после — на Питонисъ въ Римъ, при когото учи специално контрапунктъ; после се връща въ Неаполъ, дето бива назначенъ учителъ въ посещаваната отъ него консерватория, въ 1716 — за кралски капелмайсторъ, а на следната година — капелмайсторъ на църквата „Санта Мария дела Солитария“; 1725 е преподавателъ въ консерваторията „Санъ Онуфрио“ въ Неаполъ, кждето работи до смъртта си, последвала ненадейно — намирайки се на пианото. Освенъ като компонистъ, Л. е билъ прославенъ и като учителъ: неговии ученици сж, между друго, Пичини и